

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie Wniosku dotyczącego dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 77/388/EWG dotyczącą wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, w kwestii okresu stosowania minimalnej stawki standardowej

(COM(2005) 136 końcowy — 2005/0051 (CNS))

(2005/C 294/10)

Dnia 27 kwietnia 2005 r. Rada, zgodnie z art. 262 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wspomnianej powyżej

Sekcja ds. Unii Gospodarczej i Walutowej oraz Spójności Gospodarczej i Społecznej, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 22 czerwca 2005 r. Sprawozdawcą był **Umberto BURANI**.

Na 419 sesji plenarnej w dniu 14 lipca 2005 r. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny 91 głosami, przy 2 głosach wstrzymujących się, przyjął następującą opinię:

1. Wstęp

1.1 Zgodnie z art. 12 ust. 3 lit. a) akapit drugi dyrektywy 77/388/EWG Rada, na wniosek Komisji oraz po konsultacji z Parlamentem Europejskim i Komitetem Ekonomiczno-Społecznym, stanowi jednomyślnie na temat poziomu standardowej stawki podatku od wartości dodanej. W styczniu 1993 r. Komisja przedstawiła wnioski zmierzające do stworzenia **definitywnego systemu harmonizacji podatków**, lecz Rada nie mogła ich przyjąć ze względu na brak wymaganej jednomyślności.

1.2 Osiągnięto niemniej porozumienie w sprawie zbliżenia stawek: dyrektywa 92/77/EWG ustanowiła **minimalną stawkę w wysokości 15 %**. Okres obowiązywania tej decyzji, którego upływanie wyznaczono początkowo na 31 grudnia 1996 r., był trzykrotnie przedłużany. Decyzja ma zastosowanie do dnia 31 grudnia 2005 r.

2. Wniosek Komisji

2.1 W związku z faktem, że okres stosowania dyrektywy wkrótce upływa, Komisja przedstawiła wniosek w sprawie przedłużenia go do dn. 31 grudnia 2010 r. Obowiązujące przepisy pozostają natomiast niezmienione: stawka standardowa nie może być niższa od 15 %, a podstawa opodatkowania jest jednakowa w przypadku dostawy towarów i świadczenia usług.

3. Spostrzeżenia Komitetu

3.1 Wziąwszy pod uwagę obecną sytuację w zakresie polityki podatkowej Państw Członkowskich, a zwłaszcza w zakresie podatku VAT, Komitet może tylko zgodzić się z inicjatywą Komisji, która jest w praktyce konieczna.

3.2 Komitet pragnie niemniej skorzystać z okazji, by sformułować pewne dodatkowe spostrzeżenia w nadziei, że zwrócą one uwagę Państw Członkowskich.

3.3 **Brak wśród Państw Członkowskich jedności celów** w zakresie podatków, a zwłaszcza w zakresie podatku VAT, nie stanowi z pewnością nowości: sytuacja na tym polu nie zmieniła się od czasu utworzenia Unii Europejskiej, a kolejne rozszerzenia z początkowych 6 Państw do obecnych 25 jedynie pogłębiły ten rozdźwięk. Na przestrzeni lat nie udało się nawet przyjąć propozycji Komisji przewidujących przynajmniej zastosowanie przedziału pomiędzy minimalną i maksymalną stawką podatkową od 15 % do 25 % (choć w praktyce taki przedział istnieje). Tym bardziej więc nie osiągnięto porozumienia w sprawie jednolitego zastosowania zasady dotyczącej opłaty VAT w kraju pochodzenia i nigdy nie poważny sposób nie podjęto tematu zniesienia licznych zwolnień i odstępstw przyznawanych wszystkim Państwom Członkowskim z różnie czasami uzasadnianych powodów i przy prawie nigdy — w przypadku, gdy zostały one wyznaczone — nie dotrzymany terminach.

3.4 W tej sytuacji, **mówienie o systemie „tymczasowym”** VAT-u w odniesieniu do systemu istniejącego od dziesiątków lat w oczekiwaniu na bardzo problematyczny, „definitywny system”, **jest mistyfikacją**, której EKES nie jest już skłonny akceptować. Rada powinna zadeklarować, że — w imię przystości wobec obywateli, na którą się powoływano wielokrotnie — nadal będzie dążyć do **celu strategicznego** harmonizacji VAT-u, którego, realistycznie rzecz biorąc, nie można osiągnąć w krótkiej i średniookresowej perspektywie. W ten sposób uniknie się marnotrawienia energii i środków, podejmując próżne wysiłki w celu uzyskania jednomyślności w obrębie obszarów o zasadniczym znaczeniu dla polityki podatkowej i społecznej każdego z Państw Członkowskich, które z kolei mają zamiar je zachować/ utrzymać/ pozostawić bez dokonywania ustępstw.

Bruksela, 14 lipca 2005 r.

Przewodnicząca
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Anne-Marie SIGMUND